

РЕНТГЕНОЛОГІЧНА ДІАГНОСТИКА СКОЛІОЗУ ХРЕБТА В ПОЛІКЛІНІЧНИХ УМОВАХ.

КОХАНОВА Г. О., КОЛЕСНИК В. П., КОВАЛЕНКО Т. П.

Рентгенологічний метод, поряд з клінічним, є дуже важливим в обстеженні хворих на сколіоз. Особливо це стосується молоді, яка буде мати значні фізичні навантаження під час проходження військової служби.

З 1986 року по 1996 р.р. в рентгенкабінеті поліклініки обласної лікарні обстежено 392 хворих, переважно чоловіки (98,7%), мешканці сільської місцевості (66,1%) віком від 15 до 25 років з метою діагностики сколіозу. Оцінка ступеня та форма сколіозу здійснювалась як того потребує методика рентгенологічного обстеження за допомогою рентгенографії хребта у прямій та бічній проекціях та оцінкою кутів (спосіб Кобба та Фергюсона).

Згідно з локалізацією виявлено деформацію шийного (0,5%), грудного (73,9%), грудо-поперекового (13,8%), поперекового (6,4%) відділів хребта. У 5,4% спостерігали — кіфосколіоз.

Сколіоз та кіфосколіоз сприяв розвитку остеохондрозу у 34,7% хворих з формуванням кил Шморля, 21,3% особливо після хвороби Шойерман-Мау (5,1%).

Хворі на сколіоз потребують особливої уваги завдяки тому, що мають ще інші захворювання та аномалії розвитку (4,1%): плоскостопість (2), незрошення дуги хребця (7), лішкоподібну деформацію грудної клітки (2), хворобу Пертеса (1), післятравматичну компресію тіла хребця (1), лістез (1), зрощення та деформацію ребер (2).

Все це потребує особливої уваги під час призову до лав в армію.